

ogsaa saadan paa Forholdene, at jeg mener, at de høje Priser ikke blot paa Brød, men ogsaa paa mangfoldige andre Varer i særlig Grad rammer Arbejderklassen i By og paa Land, og jeg vil endvidere indrømme, at som Helhed er Landet gunstigere stillet end Byerne, og at ligeledes Mellemlassen i Byerne er ugunstigere stillet end Mellemlassen paa Landet. Men deraf følger ingenlunde, at Landbruget har glimrende Tider. Tværtimod, selv om Landbruget har faaet høje Priser, og selv om mange i Byerne mener, at Landbruget derfor tjener voldsomme Penge, er det alligevel ingenlunde Tilfældet. De, der producerer Svin, vil f. Eks. have et Tab af adskillige Kroner paa hver Gris, de leverer til Slagteriet, og hvis de skulde lægge de Priser til Grund, som de nu kan faa for den Byg, de har fodret Grisen med, skulde der have været betalt for to Grise i Stedet for een for at faa Balance. Men selv om de lægger de Priser til Grund, de i Øjeblikket kan faa Majs til, vil det vise sig, at det bliver en urentabel Forretning. De, der har solgt Heste til høje Priser og ventede tilstrækkeligt længe med at sælge, har selvfølgelig tjent, men paa de dyriske Produkter er der i al Almindelighed ingen Fortjeneste, i hvert Fald ikke nær den Fortjeneste, der har været i de to foregaaende Aar, hvor Foderstofpriserne var nede paa det halve. Trods dette kan jeg godt give Ministeren Ret i, at Vilkaarene er vanskeligere for Arbejderbefolkningen i By og paa Land, og jeg føler mig overbevist om, at ogsaa mit Parti er enig i, at vi bør række Haand til at skaffe bedre Vilkaar netop i denne Tid til denne Befolkning. Men Maksimalprisen er netop ikke en Haandsrækning i den Retning, den er det modsatte. Det har den vist sig at være hidtil, og den vil vise sig at være det fremdeles.

Den højtærede Minister er kommet for Skade i Gaar at oplyse, hvor mange Heste der er blevet udført. Jeg ved ikke, om det var hans Mening, men læser man Referatet, vil man se, at den højtærede Minister har oplyst, hvor mange Heste der er udført, og han mente, at naar man nu havde tjent saadan paa Hestene, kunde man godt tabe noget paa Rugen. Men, højtærede Minister, fordi jeg har solgt en Hest og tjent godt ved det, er det derfor Meningen, at min Nabo skal tabe paa den Rug, han skal sælge? Ja, hvis det var den samme Mand, der havde solgt Hesten, der nu solgte Rugen, var der mere Mening i det. Jeg tror ikke, at den højtærede

Minister, naar han her skal til at fordele, faar anbragt Tab og Gevinst paa de samme Hænder.

Den højtærede Minister stiller nu Jyderne i Udsigt, at der endelig skal skaffes Ligelighed og Retfærdighed til Veje, idet Øboerne ogsaa skal have en Maksimalpris — nu kan de bare vente, de skal have en Maksimalpris paa Hvede —, og mener, at saa maa Jyderne da være tilfredse. Nej, højtærede Minister, fordi der begaas Uret mod os, ønsker vi selvfølgelig ikke, at der skal gøres Uret mod andre. For øvrigt er jeg ikke sikker paa, at den Maksimalpris, den højtærede Minister har tænkt paa at sætte paa Hvede, i mindste Maade vil blive anerkendt som værende af samme Karakter som den, der er sat for Rugen. Forholdet er jo, at den Maksimalpris, der blev sat paa Rugen, laa 2—3 Kroner under Dagsprisen, medens den Maksimalpris, den højtærede Minister har tænkt at sætte for Hvede, er Dagsprisen, 21 Kr. 50 Øre. Som jeg sagde i Gaar, hvis Dagsprisen var blevet sat som Vurderingspris paa Rugen, var meget af den Storm, der nu er fremkommet, ikke kommet frem, men jeg ønsker dog at betone, at selv om den var blevet sat til Dagsprisen, vilde jeg ikke have tilraadet Maksimalpris. Den højtærede Minister vil se, at det ikke af den Mindretalsindstilling, som vi 4 Medlemmer, der var imod Maksimalprisen, afgav, fremgik, at vi mente, at den Maksimalpris, der vilde blive fastsat paa Rug, i og for sig vilde blive en lav Pris, vi tænkte os ikke Muligheden af, at der ved en Ekspropriation skulde gives en lavere Pris end den virkelige, og vi fandt egentlig heller ikke, at den Rugpris, der vilde fremkomme efter det Forslag, vi særlig rettede vore Bemærkninger mod, Forslaget om en svingende Maksimalpris, vilde blive for lav. Det vil den højtærede Minister blandt andet finde anerkendt i det andet Mindretals Bemærkninger, det Mindretal, som fremsatte Forslaget om en Maksimalpris paa Grundlag af den svingende Majspris. Disse 5 Medlemmer siger nemlig: „Vi har ikke det Indtryk, at Modstanden mod Maksimalpriserne i næneværdig Grad sker *ud fra den foreslaede Værdiansættelse*, men ganske overvejende ud fra en befrygtet Hemmen af Importen, en Frygt, vi som nævnt formener er unødigt i dette Tilfælde“. Her træffer vore Modstandere, om jeg saa maa sige, Sømmet paa Hovedet. Det er ikke os, der siger det, det er netop dem, der fremsatte Forslaget om Maksimalpris, der aabent er-